Oergemeente

Verschenen in: George Harinck (hoofdredacteur), *Christelijke Encyclopedie* II, Kampen: Kok, 2005, p. 1332

Oudste gemeenten van volgelingen van Jezus, die na zijn dood zijn ontstaan in Jeruzalem en elders in *Palestina. Deze term is gevormd naar analogie van het Duitse *Urgemeinde*. De ‘oergemeente’ vormde binnen het jodendom een aparte richting, die geloofde dat Jezus de messias was. Na verloop van enige tijd had Jezus’ broer Jakobus hierin de leiding. De ontwikkeling van de gemeente te Jeruzalem staat beschreven in het boek van de Handelingen der apostelen in het Nieuwe Testament. De apostel Paulus grijpt in zijn brieven meermalen terug op materiaal dat vermoedelijk uit de oudste gemeenten in Palestina afkomstig is (bijv. Romeinen 1:3-4; 1 Korintiërs 11:23-25; 15:3-7; 16:22). De joods-christelijke oergemeente kan worden onderscheiden van de hellenistische gemeenten buiten Palestina. Omstreeks het jaar 70 heeft deze joods-christelijke gemeente zich van het jodendom losgemaakt.

H. Mulder, *Geschiedenis van de Palestijnse kerk* (Kampen z.j. [1966]), 11-82

Riemer Roukema